

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Po županskem shodu.

Zborovanje slovenskih županov spada mej najveselejše pojave v našem javnem življenju in utegne na naš narodni razvoj znamenito uplivati.

Slovenski župani so se v prvi vrsti sešli v namen, da na novo posvedočijo tradicionalno in o najrazličnejših prilikah sijajno izkazano udanost in zvestobo vladajoči dinastiji in storili so to toliko rajše in toliko veselejše srca, ker jih navdaja do presvetlega cesarja najiskrenejša hvaležnost za pre-mnoge, slovenskemu narodu in slovenskim občinam izkazane dobrote, hvaležnost za neštivilne dokaze dobrotljivosti in očetovske ljubezni. Adresa slovenskih županov priča, kaka čutila navdajajo slovenski narod za najpopularnejšega vseh cesarjev, kar jih je poleg Jožefa II. vladalo v tej državi.

Slovenski župani pa se niso omejili samo na to, da so dali — kakor je rekel jeden govornikov — cesarju kar je cesarjevega, ampak dali so tudi narodu kar je narodovega ter dokazali, da niso samo zvesti Avstrijci, ampak tudi zvesti sinovi naroda slovenskega, in da nikdar in pri nobeni priliki ne pozabijo narodovih potreb in koristij.

Važne izjave nam je podal ta — da rabimo besede župana Hribarja — prvi parlament zjedinjene Slovenije. Oglasil se je za ravnopravnost slovenskega jezika v uradih in v prvi vrsti v sodnih uradih, oglasil se je za ustanovitev višjega sodišča v Ljubljani, da postane tudi slovenski narod že deležen vseh dobrot urejene justice in oglasil se je tudi za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani, torej za zavod, kateri je našemu narodnemu in kulturnemu napredovanju najnujnejše potreben.

Poročevalec o dotičnem predlogu je izrazil mnenje, da na tem vseučilišču morebiti ne bo treba posebnih hrvatskih predavanj za hrvatske dijake iz Istre in iz Dalmacije, misleč menda, da jim bodo zadoščala slovenska predavanja. Da ne bode nesporazumljen, moramo izrečno pripomniti, da si vseučilišča v Ljubljani, katero bodi namenjeno vsem južnim deželam naše monarhije, brez hrvatskih predavanj niti misliti ne moremo. Ko se je v deželnem

zboru kranjskem razpravljalo o ustanovitvi tega vseučilišča, se je vsestransko naglašalo, da bode treba vseučilišče urediti tako, da bode zadoščalo vsem potrebam tudi hrvatskih dijakov, tako da se bode predavalo v slovenskem, v hrvatskem, v italijanskem in v nemškem jeziku.

Mimo teh izjav prinesel nam je županski shod tudi začetek organizacije slovenskih županov, organizacije za skupno in solidarno postopanje vseh slovenskih županov v narodnih, obćepolitiških in gospodarskih rečeh, od katere organizacije si obetamo jako mnogo.

Najznamenitejši moment shoda pa leži po našem mnenju v tem, da se je sijajno pojavila složnost vsega slovenskega naroda v prevažnih obćenarodnih zadevah, da se je pokazalo, da se navzlic politični razkosanosti na šest kronovin čutimo vsi kot sinovi jednega naroda, kot nerazdeljiva jednota, in da smatra in priznava ves slovenski narod naše stolno mesto, našo lepo razvijajočo se belo Ljubljano za svoje središče, četudi se tu in tam čuje kaka nepremišljena beseda.

Shod nam je dokazal, da ves narod smatra Ljubljano za svoje središče in čuli smo to iz ust raznih govornikov, kakor so sploh vsi udeležniki priznavali, da bi taka priredba bila povsod drugod nemogoča.

Ljubljana je središče slovenskega naroda in bo to tudi ostala. Brez večjega narodnega mesta sploh ni možno misliti na napredek. Središče upliva na vse ude, jih krepi in oživlja in zato je razvoj in napredek Ljubljane v eminentnem interesu celega slovenskega naroda.

Končno moramo naglašati, da se je shoda udeležilo tudi jako mnogo hrvatskih županov iz Istre, zastopnikov tistega vrlega ljudstva, ki hodi vselej roko v roki z nami in je tudi sedaj dokazalo, da je z nami jednih mislij.

Vsestransko se priznava, da je bil shod sijajna manifestacija, da pa bode imel tudi ugodnih posledic za naše narodno življenje, to je v rokah vrlih slovenskih županov.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Državni zbor — dobrodošel! Tako kliče Ebenhechovo glasilo „Linzer Volksblatt“, češ, da je nujno potreba, da se znova dokumentira trdnost obstoječe večine, ker za kulisami se nekaj vrši, kar treba paralizirati z odločno izjavo. Teži se namreč za centralistično-liberalnim regimom, kar treba izpodbiti s tem, da se ponovi izjava strank, ki vztrajajo neporušno na lani sklenjeni adresi.

Država Solimana Ingerja. Nekdanjega avstrijskega poročnika in poznejšega pustolovca Ingerja je poslala ogerska vlada v Afriko, da se polasti dežele Somali ter odpre ogerski trgovini in obrti novo polje. V to svrhu je dobil Inger parnik, ki je pripeljal Ingerja z ekspedicijo 18. julija t. l. v Dongareto na Somali. Inger je na to takoj javil ogerski vladi, da so ga Somalinci izvolili pri tej priliki za kralja ter da ima 4000 domačih vojakov pod seboj. Vsa ta vest pa je bila neresnična, kajti v Dongareti je angleški konzul Herold Madjarom sploh prepovedal izkrcati se, in pogumni Madjari so jo zopet odkurili. Če se pomisli, koliko puste, neobdelane zemlje je še na Ogerskem, koliko zemanjenih krajev je še na Hrvatskem, potem se mora človek čuditi, odkod jemlje ogerska vlada denar, da ga meče proč za take pustolovsko prismojene ekspedicije!

Pariška mirovna pogajanja mej zastopniki Amerike in Španije se baje ne začne pred 1. oktobrom. Ta skrajnejši rok je namreč določen v podpisnem preliminarnem napisniku. Predno se določi in vpelje novi regime na Kubi in Portoriku, bode gotovo minilo mesec dnij. Španija bode razposlala svoje povrnivše se vojake v prejšnja bivališča brez vsakih ovacij, ker se je bati protidemonstracij. „Journal de St. Petersburg“ svetuje Amerikancem, naj vojsko na Filipinih pomnožé, češ, da je 40.000 mož premalo. Belopoltniki so izgubili na Filipinih že vsak ugled in vsako spoštovanje, a to morajo Amerikanci zopet dobiti, sicer se začne pravo barbarstvo. Vsekakor bodo imeli Amerikanci z vstaškimi domačini še mnogo posla.

LISTEK.

K emancipaciji Slovencev.

(Konec.)

Ornamenti, ki so mej narodom, pa niso (vsaka celota zase) tako bogati, t. j. ni mogoče napolniti velike kasete z njimi. Zaradi tega treba je po gotovi strukturalni podlagi, ki se izrazi tudi v manjših skupinah, pritegovati elementarne motive in z njimi ustvariti tako celoto, ki nosi na sebi popolen naroden znak, naj rečem: tako kakor bi stvar morda napravila sama kaka inteligentna kmetica. —

Vsi ornamenti (na stropu) so temno obrobljeni, oziroma konturirani, ker ta način izraževanja oblik, dá ta istim domače označje. Piruharski motivi imajo večinoma zelo mastne poteze, — nu, kozuharski so obšivani. Kontura je v obće v slov. ornamentu neka posebnost. Mej konturami nastali prostori se izpolnijo zopet večkrat z ornamentalnimi potezami, včasih zadošča zopet sama barva. Kar je v sami barvi brez konture, je nekaka sama-samcata igra na oko, mej tem ko moram reči, da je risan ornament že sam na sebi završen umotvor, če prav je v samih konturah — in bôje še le, v prikladnem okusu, oživé ga na poseben način. Omenjam, da igra v našem, kakor v obće slov. ornamentu to čka posebno ulogo. Pogled! Točka je ornamenta lno pomožno sredstvo.

Slovani jako dobro ločmo obadva ta principa in vemo kje naj se jeden ali drugi snovi prilagodi ali naj napravi poseben učinek.

Saj sem Ti že dejal: tisti, ki ne vedó, kaj je slovanški okus, ki ga ne vidijo doma mej najpriprostejšim narodom, gredó naj na Dunaj, da jih sprovedem mej maloruskimi tkaninami, vezeninami, piruh, lesnimi izdelki itd. —

Oni, ki bi dejal, da smo izgubili svojo individualnost, je revež, in jaz bi ga pomiloval.

Še vedno sem pri stropih! Glej, ta-le barva v zelenem ozadji bolje ugaja. Ta način slikanja na zelenem polji sem opazil na Posavini t. j. na Turopolji, kjer je veljavnejše kmetско prebivalstvo („plemenitaži“) izrazilo „višjo svojo vrednost“ tudi v hišah in v obleki ter v bogatejšem okraševanju taistih.

V čitalnici je barva ozadja opekarsko-rudeča, oziroma taka, kot so neglazirani keramični izdelki. Grki so na vrče žare v takih bojah slikali s črnim; nu, jaz sem dal črno konturirane ornamente nanje. Na piruhih samih imam taka ozadja in sicer na nebojanskih ob Petrinji. Rad bi bil v marsičem napravil študije — nu, ni mi bilo možno iz raznih vzrokov!

Sem in tam nastanejo — kakor vidiš — mej pasovi polja, ki so odločena za hipetrašno razsvetljavo. Tam je na sinji barvi fino belo omrežje, oživljeno z motivi elementarnimi, barvenimi itd., tako n. pr. kakor bi padala svetloba skozi taisto od odzgoraj. —

Zaradi prepelega proračuna in slikarjeve velike nevolje sem se moral pri stenah zadovoljiti samo s principom. Stene so „obložene“ s preprogami, to je obće orientalski in tudi slovanski način „predejavjanja“ sten. —

Tu sem pobral nekaj motivov s peč, kakoršnih sedem mi je nabral in prodal trgovec Fran Cvek iz Kamnika. Pod Karavankami, mej Kamnikom in Cerkljami ter Kokro tja do Tržiča jih je iskal. Izvanredno imenitne so vse te peče in dadó skupno mal kompendij slovenske naše ornamentike.

Nemogoče mi je do cela vse povedati, kar sem prevdarjal in znašal na kup cela dva meseca in pol, saj niti ne vem, če bi Tebe ali sploh koga moglo vse to tako daleč zanimati. —

Na mobilijah sva delala skupno z g. Primožičem. Njegova velika izurjenost v obdeljavanju lesa in spretnost v konstruiranju detajlnih načrtov je storila, da nismo čupali takoj v začetku, ko je došlo toliko skrbi na glavo. Jeden sam bi jih ne zmogel! Nedostajalo pa je ravno plastičnih, arhitektonskih oblik, nedostajalo je popolnoma vzorcev, ki bi dali kakšne nadaljne ideje v postrojenje tako kompliciranih mobilij kakoršne so ravno kavarniške.

Za časa vojaškega svojega službovanja v Otočcu seznanil sem se bil z učiteljem na drvorezbarski oudenoti šoli, Dane Kuntičem, ki je bil raz

Kdo je kriv angleških porazov v Kitajski?
 „Manchester Guardian“ poroča — seveda „z dobro informirane strani“ — da je Li-Hung-Tschang kriv, da je Kitajska tako naklonjena Rusiji ter da je doživela angleška diplomacija toliko porazov. Li-Hung-Tschang je baje celo Macdonaldu, angleškemu poslaniku, zagrozil, da mu pošlje kitajska vlada potne liste nazaj, t. j. da ga iztira iz Pekina. Li-Hung-Tschang se mora zahvaliti samo ruskemu vplivu, da je zopet tako mogočen ter se revanšira s tem, da gladi Rusiji pot. Anglija bo baje zahtevala (!?), da naj cesar Kitajske odpusti Li-Hung-Tschanga ter naj ga prežene iz Pekina. To hoče doseči Anglija vsekakor — makar s silo! Angliji gre torej že zelo za nohtove, toda Rusiji in njeni zaveznici, Franciji vse angleške grožnje ne imponirajo.

Vsedijaški shod.

Bila je srečna misel, prirediti shod slovenskih visokošolcev in abiturientov in kakor kaže začetek, današnje zborovanje, obeta ta shod postati ne samo dijaškega, ampak občinarodnega pomena.

Danes popoldne ob 2 uri so se zbrali visokošolci in abiturientje na prvo zborovanje, na čegar dnevnem redu je bilo poročilo o ustanovitvi vseučilišča v Ljubljani.

Shoda se je udeležilo blizu 200 slovenskih visokošolcev in abiturientov. Zastopana so bila akademična društva „Slovenija“, „Triglav“ in „Danica“, izmed povabljenih bogoslovcev pa so poslali deputacijo samo goriški.

Shod je otvoril načelnik pripravljalnega odbora, stud. phil. Reissner (predsednik „Slovenije“). Shod je izvolil predsednikom gosp. Reissnerja, I. podpredsednikom g. Pirkla, (predsednika „Triglava“), II. podpredsednikom g. Kunšiča (akademika iz Prage), zapisnikarjema pa gg. Puca in Bradško.

Predsednik gosp. Reissner se je zahvalil za izkazano mu zaupanje in potem s topimi besedami pozdravil pokrovitelja shoda, župana Hribarja, dež. odbornika Povšeta, dr. Tavčarja in ces. svetnika Murnika, poslanca dr. Majarona, predsednika notarske zbornice Gogola, predsednika zdravniške zbornice dr. vit. Bleiweisa, prof. Levca, sod. svetnika Martinaka, prof. Pirca, dr. Tekavčiča, notarja Plantana, ravnatelja Pirca in več drugih gospodov. Zborovalci so vsakega pozdravljenih gospodov akklamirali z burnim ploskanjem in navdušenimi živjoklici.

V imenu mesta ljubljanskega je shod pozdravil župan Hribar, kateri je poudarjal, da utegne shod postati velikega pomena v življenju slovenske mladine in tudi slovenskega naroda. Tiste, ki sedaj stojé v javnosti, navdaja skrb, kako ljudje postanejo njihovi nasledniki. Velik del te skrbi jim je od zelo dejstvo, da so se slovenski visokošolci jeli organizovati. Slovenski visokošolci so narodova nada in narodov ponos. Slovenska akademična mladina nam je najsimpatičnejša, ker se trudi, da si pridobi potrebnih znanostij in sposobnostij za delo v korist naroda. Nada vseh slovenskih rodoljubov je, da sedanja mladina dovede naš narod kdaj do tja, da bo deležen vseh pristoječih mu pravic. Govornik je želel shodu najboljši uspeh in zaklical zborovalcem presrčen: Na zdar! (Živahno odobravanje.)

V imeni deželne in deželnega odbora je shod pozdravil deželni odbornik Povše, kateri je po-

darjal z veseljem, da so se lotili tudi akademiki dela za pridobitev silno in nujno potrebnega vseučilišča. Govornik je omenjal, da je deželni zbor z navdušenjem dovolil četrt milijona gold. za vseučilišče in da že podpira dva mlada moža, ki se pripravljata za akademiško kariero ter zaklical zborovalcem: Dobro došli, da vsi zjedinjeno delujemo za narodovo korist! (Živahno odobravanje.)

Na to je poročal gosp. K. Vođušek o ustanovitvi vseučilišča v Ljubljani. Pojasnil je vsestransko in temeljito celo vprašanje in predlagal primerno resolucijo, katera se potom deželne vlade pošlje ministerskemu predsedniku in naučnemu ministru.

Lepi in temeljiti govor, kateri je bil sprejet z živahnim ploskanjem, priobčimo tekom prihodnjih dni. Nasvetovana resolucija se glasi:

Slovenski visokošolci zbrani na velikošolskem shodu z iskrenim veseljem pozdravljamo idejo slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Uvažujoč, da kulturni in vseobni napredek našega naroda zahteva slovenske visoke šole, da ima vsak človek, tembolj torej vsak narod naravno pravico, naobraziti in izšolati se v svojem materinskem jeziku,

da je slovensko vseučilišče bistveni uvet za izvršitev ravnopravnosti slovenskega jezika v šoli in v uradu;

da nas lastna slovenska „Alma mater“ reši iz mučnega položaja in neprijetnih razmer na dunajskem in graškem vseučilišču, katere so se letos očitno pokazale in postrile,

pozivljamo visoko c. kr. vlado, da v najkrajšem času ko mogoče ustreže tej občnej želji slov. naroda in pospeši ustanovitev vseučilišča v Ljubljani z bogoslovno, modroslovno in pravoslovno fakulteto, na katerih bi se s prva pri predavanjih in izpitih kolikor možno vpošteval, sčasoma pa izključno uvedel jezik slovenski.

Stud. phil. g. Majcen je v zanimivem govoru pojasnil kulturno politični pomen vseučiliškega vprašanja in z mnogimi novimi argumenti podprl našo zahtevo ter dokazal ničevost vseh ugovorov, kar jih je bilo doslej čuti. Govornik je pojasnjeval visokošolske razmere na Dunaju in v Gradcu, popisal terorizem nemških dijakov, pristranost profesorjev in nasprotstvo policije ter odločno protestujoč proti temu, da se na tak način utesnjujejo slovenskim akademikom prisloječe jim pravice, slovesno izjavil, da bodo slovenski akademiki svoje pravice do skrajnosti branili, dokler so primorani obiskovati nemška vseučilišča. (Živahno ploskanje.)

Dež. posl. dr. Majaron je pozdravil z veseljem, da so se visokošolci zavzeli za ustanovitev vseučilišča ter opravičeval vseučiliški odbor in njegovega tajnika, da še ni poslal naročene mu peticije vladi in parlamentu, rekši, da si je odbor vzel več časa, ker hoče sestaviti kar mogoče temeljito spomenico in ker se mu je zdelo primerno, da v tako važno stvar stopa pred vlado v boljšem času, ko bo vlada imela zanj kaj časa. Končno je govornik čestital referentoma na lepih in stvarnih poročilih ter zaklical zborovalcem: Naprej za idejo vseučilišča!

Nasvetovana resolucija je bila potem soglasno sprejeta (Živahno ploskanje in burni živjoklici) na kar je predsednik zaključil zborovanje.

Koseskega slavnost.

Kot trombe glas, kot zvon doni,
 Od vrliga moža spomin.

Slovesno so se preteklo soboto okrasile Spodnje Koseze za nenavadni praznik, ki se je imel

drugi dan obhajati v spomin njihovega rojaku, pesniku Ivanu Veselu. Z zvoniča domače cerkvice in s hiš so plapolale lepe slovenske zastave, in vitki mlaji so se dvigali skozi ob poti, ki vodi v mično to vasico. Ubrano zvonjenje in pok topičev pa sta naznanjala daleč okoli, da je pred vrati dan, katerega je vse tukajšnje ljudstvo tako željno pričakovalo; dan, ki je bil že dolgo časa predmet vsega njegovega govorjenja. Zvečer pak so zagoreli po bližnjih gričih prekrasni kresovi in svetili v temno noč, kakor je svoj čas pesem Koseskega svetila zaspanim rojakom. In tako je napočil slavnostni dan, 14. veliki srpa. Prekrasno je sijalo božje solnce v to okrašeno okolico. Okolo devete ure jelo je prihajati v nepreglednih množicah ljudstvo od blizu in daleč, peš in na vozeh. Posebno pozornost sta obujala prelepo okrašena voza, ki sta iz moravške doline pripeljala odnotna dekleta, v lepi narodni noši oblečena. Ljudje se kar niso mogli nagledati teh lepih, vitkih postav in teh prekrasnih starih narodnih oblačil. Ob pol desetih došli so dragi gostje, katere je pripeljal kamniški vlak do D. mžal, naprej pa od slavnostnega odbora naročeni vozovi. Mej prišleci naj se posebej omeja ljubljanski župan g. Ivan Hribar, ces. svetnik g. Ivan Murnik; zastopnika „Slovenske Matice“ gg. Levca in Lah; odposlanca „Slov. pisateljskega društva“ gospod profesorja Rutar in Funtek; primarij g. dr. Karol Bleiweis-Trsteniški; odposlanci „Šišanske čitalnice“ in oni „Kamniške čitalnice“ z zastavo ter I. kolezarsko društvo „Ljubljana“ z 20 članovi. Ko so prikoralali lukoviški gasilci in odposlanstva sosednih bratskih društev, ki so prišla, da počaste desetletnico obstanka brdskega gasilnega društva, stopil je ob mlajih, stoječih na razpotju, kjer vodi vaška pot od občinske ceste v Spodnje Koseze, pred slavnostna društva in goste g. notar Janko Rahne, pozdravil vse došle imenom slavnostnega odbora ter v izbranih besedah dal duška veselju, ker se je toliko društev in toliko mladih gostov odzvalo svoji narodni dolžnosti in prišlo sem, v ta prelep in mičen kraj v Spodnje Koseze počastit moža, tako zaslužnega za vso Slovenijo. Potem je imenom narodnih deklet nagovorila drage goste hčerka gospoda vodje Povšeta v res navdušenih, s svetlim ognjem preinjenih besedah. Vaš prihod, dejala je, dragi gostje, nam je dokaz, da oganj navdušenja rodoljubnega, ki ga je zanetil Koseski s svojo krepkodonečo pesnijo še ni ugasil; dokaz, da je lipa slovenska, ki jo je zasadil v zemljo domačo, krepko pogнала v svetih rodnih tleh in razprostrela veje svoje po vsi Sloveniji. Zato naj dragi gostje in častilci Koseskega s šopkom cvetic od tukajšnjih narodnih deklet sprejmo tudi vejico od te slovenske lipe. Pod to lipo zbrani bodo Slovenci jednega srca in jednega duha, bratje vsi in sestre mej sabo, neustrašeno stali sredi sovražnih sil. Še jedenkrat naj bodo pozdravljeni iz dna srca, dragi došleci! Nato je gospica izročila prelep šopek gosp. Levcu, predsedniku „Slov. Matice“, društvu, čijega častni člen je bil Koseski in katero društvo je s svojo izdatno gmotno podporo največ pripomoglo k izvršitvi Koseskega slavnosti. Za šopek se je iskreno zahvalil g. Levce. Druga dekleta pa so obsule s šopki ostale goste in gasilce, ki so delali špalir. Potem pa se je razvil svečan sprevod proti mični domači koseski cerkvi, ki se tako ljubko smeblja izza sadnega drevja, stoječega okoli in okolo. Naprej so korakali gasilci, za njimi domača dekleta v narodni noši, za temi gostje in neštete vrste ljudstva, katerega se je gotovo zbralo iz vseh bližnjih krajev nad štiri tisoč. Ob desetih pričela se je v okusno ozaljšani cerkvi služba božja. Stopil je

stavil nekaj mobilij v posavskih (turpoljskih in slavonskih oblikah) motivih na milenijski izložbi. Kolikor vem, je dosedaj to prvi naobraženi Hrvat, ki je napravil mobilije v domačih oblikah. Mož je zelo inteligenten; bival je nekaj časa tudi v Parizu. Sicer je študiral in se bavil z umetno obrtjo tako kakor Primožič. — Svoječasno dal sem si mnogo truda, da bi pridobil človeka, ki bi hotel prelepe razstavne predmete kupiti za malo ceno. — Hrvatom bilo je premalo „nobel“. Britko mi je tožil Dane Kuntić, kakšno je naše občinstvo! Dane pomagal mi je z nekaterim gradivom, dobila sva s Primožičem iz tistega nekaj strukture in nekaj arhitekture. Drugo dali so kozolci s klasičnimi svojimi oboji, letvicami, pažmi (po taki paži od kozolca narejene so vse telambrine, t. s. stenski oboji na okolu prostorov). Mnogo dal je neki kozolec v Ribnici, katerega je pred več leti s posebnim okusom zgradil priprost domač tesar. — Nadalje so nama mnogo nudila vrata po kmetskih hišah, zlasti velika hišna vrata. V vratih naših hiš najdemo vsekakor zelo mnogo in prav imenitnih motivov za ravno tako imenitno „zgradbo“ naše arhitekture. Marca meseca šel sem na Pivko, na Vipavsko, na goriški Kras itd., kjer sem našel in pobilježil prav imenitne stvari. Posebno nekega konstr. elementa, takozvane „babe“ (pa ne misli kake Kraševke!)

bilsem zelo vesel! Pri kredenčni omari vidiš paži; take so kot na vratih na hodnik — vse pa od kmetskih vrat. Pri strehi igrajo „babe“ veliko ulogo. V lesni arhitekturi igra veliko ulogo za jedla na oglih, ali obreza robov; tudi zaseka igra nekaj uloge.

Na biljardnih nogah, na kockah nad nogami, na biljardnih frizih opaziš izrezane motive našega ornamenta, vse tako kakor na stropu. Za vse to napravil sem načrte v prirodni velikosti in nadzoroval izdeljavanje na Dunaji. Izrezani so ne po globokem francoskem načinu, kakoršen je običajen, nego na nizki, mej Slovani domači. Nadalje so predori v pažeh zelo važna stvar! Pojdi k Savi, opazil jih boš pri vsaki hiši!

Nemogoče mi je vse povedati, ker je preveč! Če bi kdo rabil kako razjasnilo, povedal mu bo lahko vse g. Primožič, kateri ima prvenstvo in poznanje oblik za prve mobilije, sedaj v moči jih vzdržujoč za vsa nadaljna naročila. Ravno zdaj izvršuje nekaj oprave v tem slogu za posestnika g. J. Valenčiča na Notranjskem. Nu, s časom bo menda vendar kdo razpolagal tudi z denarjem, da se bo pokazal vrhunec tej umetnosti.

Mobilije je slikal g. Kramaršič jun., zelo nadarjen dekorativen slikar, morda od vseh ljubljanskih najbolj! Njemu sem prepustil zbirko skiciranih ornamentov; iz začetka sem se še nekaj vtikal v barve, ampak Kramaršič čutil je takoj vse in ko sem moral na Dunaj, dovrševal je delo sam.

Loška zbirka v Strahlovcem gradu (kmetška soba) dala nam je precej gradiva. Neki stebriči so bili dobro uporabni. Fotografiral sem še precej zanimivega ondi, taisto gradivo pa hranim za boljše čase... vil in gradičev! —

Okončenja vrhu streh mobilij so karakteristično slovenska. Motive zapje nam je dala lepo izrezana preslica iz Dolenjskega. Pretečeni teden dobil sem v roke ruske publikacije o drvenem slogu (izdala jih je seveda petersb. akademija znanosti! arhitekt Suslov) in videl sem onditam velikansko sličnost takih okinčenj z onimi, kakor jih ima naša preslica. Vse isti čuti! Kaj vse zanimivega sem konstatoval na in v ondotnji kmetški hiši z ozirom na našo — bom povedal, kadar mi bo več in boljše volje, pa da bom videl, če ni to sploh za lahkovorne in dobrožive naše „naobražence“, „pretečna“ hrana.

Kaj naj Ti še povem?

Koliko dela je bilo treba, ker ni šlo nič po šabloni! Samo za stropo napravil sem 30 detajlnih risarij, deloma tudi v barvah; kje so prvotni načrti in skice! Kje je železarsko delo in mobilije in vse drugo! Koliko je bilo tekanja sem in tja, ker je bilo toliko obrtnikov in toliko gospodarjev! Toda hvala Bogu, končano je in zadovoljen sem! Da bi bilo le tudi naše občinstvo, ki naj bi se oprijelo te prelepe ideje ter jo širilo z vsemi sredstvi!

Tako je govoril g. Jager, in jaz nimam ničesar pristavljati. △

na leco preč. g. Tomo Zupan in v ognjevitem govoru pokladal na srce zlasti mladini, naj ji bo današnji slavljeneč, kot veren in pravičen mož, kot za narod zaslužben rodoljub, svetel vzgled, da i ona stopa po njegovih stopinjah, katere so vodile tri besede: vera, dom in cesar, ter i ona ljubi svoj narod ter mu skuša biti v čast. Slovesno mašo je opravil preč. g. Tomo Kajdiž, dekan moravški. Petje je preskrbelo moravsko pevsko društvo v zvezi z brdskim pevskim društvom „Zarijo“; iz posebne prijaznosti je sodeloval tudi znani naš slavec, gosp. učitelj Štefančič iz Kamnika. Po službi božji napotila se je vsa množica k rojstni hiši Koseskega, kjer je slavljencu v spomin vzneseno govoril priznani naš pisatelj, rojak moravški dr. Fr. Detela. V poljudni besedi je opisal življenje Koseskega, njegovo mladost, šolanje in njegove službe; narisal žalostne čase, v katerih je živel naš narod za časa Koseskega, potem pa omenjal naše narodne probeje po „Novicah“, probeje, pri kateri imata največjih zaslug dr. Bleiweis in kot njegova desna roka Ivan Vesel Koseski. Podal je pregled njegovih najlepših pesnij, pesnij, s katerimi je izdramil in vzbudil svoje nezavedne rojake. Koncem govora je pozval navzoče, naj zakličejo „slava“ njegovemu spominu in iz tisoč grl zadonel je urnebesni klic „slava“, da je odmevalo daleč na okolo in da so se pretresele Sp. Koseze. In tedaj, v trenutji svetega ginenja, v trenutji, ko je govornik s spretno besedo takorekoč mej navzočo iz onega sveta nazaj prizval slavnega buditelja, da je njegov duh plul mej nami, tedaj pala je zavesa in v zlatem solncu zalesketala se je krasna črna plošča s sledečim napisom:

V tej hiši se je rodil 12. kimovca l. 1798.

slovenski pesnik

Ivan Vesel-Koseski,

umrl v Trstu 26. sušca 1884. l.

Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos!

Ob stoletnici rojstva postavili rojaki.

Pevci so navdušeno zapeli po odkritju Jenkovo „Molitev“.

Potem so slavni gostje in sl. društva odkorakali proti Lukovici; narodno oblečena dekleta pa, občudovana od vseh in spremljana od množice, sešla so se na Vidmu, vasi pri Spodnjih Kosezah, kjer jih je rodoljubni naš fotograf, moravški rojak, g. Davorin Rovšek, fotografiral; izrečena mu bodi na tem domorodnem činu srčna zahvala. Preden so dekleta zasela vozove in se odpeljala, nagovoril jih je imenom slavnostnega odbora tajnik M. Pirnat nekako takole: Bodite srčno pozdravljena, draga, narodna dekleta! Prispela ste iz zelene moravske doline, iz mične lukoviške okolice, iz lepih Kosez ter od bele dunajske ceste, prispela, da počastite Koseskega, da proslavite s svojo navzočnostjo moža, ki je pel o vas prelepe besede: „In naša dekleta so limbarjev cvet; So tanke kot jelka, njih usta so med.“ Storile ste s tem svojo dolžnost napram vašemu pevcu-slavitelju in pripomogle s prekrasno svojo narodno nošo, da je bila današnja slavnost tem lepša. Da, ve ste bile venec, ve, naj-lpši okvir Koseskega slavnosti. Hvala vam bodi za to. Spremlja pa naj vas vedno spomin na današnji lepi praznik, spomin, ki vam bode kakor zarija izza mladih dni sijal v vaša poznejša leta. Živela torej narodna dekleta! Glasno je zaklicalo navzoče ljudstvo dekletom „živela“ in se s težka ločilo od njih.

Nekoliko pred drugo uro dospeli smo v Lukovico. Tu je župan lukoviški, g. Svitoslav Mlakar, pozdravil prišlece, posebno gasilce, ki so dospeli, da praznujejo tu desetletnico brdskega gasilnega društva. Potem so se gasilci podali na obed k „Mlakarji“, za častilce Koseskega pa se je pričel pri „Slaparji“ slavnostni obed. Prvo napitnico je izrekel g. dekan Tomo Kajdiž v spomin presvetlemu cesarju; v drugi napitnici je i-ti govornik kot predsednik slavnostnega odbora izrekel zahvalo vsem dragim gostom in sl. društvom, da so počastili s svojim prihodom Koseskega slavnost ter napil še posebe slavnostnemu govorniku, dru. Deteli. Dr. Detela je v svojem nagovoru odvrčal od sebe vsako hvalo ter omenil, da je kot moravški rojak steril le svojo dolžnost, ako se je udal častnemu pozivu slavnostnega odbora ter prevzel govor. Rekel je, da največ zaslug za slavlje ima pač slavnostni odbor, kateremu naj velja njegova napitnica. Imenom slavnostnega odbora spregovoril je tajnik Maks Pirnat ter omenjal, da hvala predgovornikova je za slavnostni odbor prelaskava in nezasluzena. Ako gre komu hvala, so to dragi gostje in slavna draštva, ki so došla k slavnosti; posebno hvalo pa zasluži tisti stan, ki je dal iz svoje srede Koseskega; tisti stan, kateremu v čast je zapel Koseski najlepše svoje pesni in kateri je v nepreglednih množicah prispel v Koseze počastiti rojaka svojega, da mu skaže dolžno čast in zahvalo, in kateri se je tako plemenito in lepo vedel pri slavlji; stanu kmet-skemu izreka torej iskreno napitnico. Zupan Hribar je v izbranih besedah slavil prelepe kraje, po katerih so se danes peljali gostje, ko so šli v Koseze. Vsaka stopinja po domači deželi kaže nam novih krasov, novih lepot dragega slovenskega sveta. In domovini slovenski na čast dviga on svojo čašo. Prof. T. Zupan spominjal se je v svoji napitnici upokojenega nadzornika g. Jakoba Smoleja, največjega častilca Koseskega in mu iskreno napil. Prof. Levce je napil možu, ki stoji na braniku za slovenske pravice v naših obmejnih krajih; možu, ki toli požrtvovalno vodi družbo sv. Cirila in Me-

todija. Ta mož je dični naš Tomo Zupan, njega naj Bog živi! Navdušeno so se vsi odzvali tej lepi napitnici. Dolgo ostali smo pri obedu skupaj in se zabavali v prijaznih pogovorih in z lepimi pesnimi. Le prehitro potekel je čas in ločiti smo se morali od ljubih gostov, ki so prišli k nam počastiti Koseskega. Urice, katere smo preživeli skupaj, ostanejo nam neizbrisno v spominu.

Se par besed o ljudski veselici, s katero je brdsko gasilno društvo proslavilo svojo desetletnico in katera se je vršila vzajemno s Koseskega slavnostjo. Veselica začela se je ob štirih popoldne. Dekleta v narodnih nošah so prodajala številke in kmalu vse spravile v kup. Posebno marljivi v prodajanji bili sta gospici Novakovi iz Trojan, katerima bodi na tem mestu izrečena srčna zahvala. Ob petih začeli so se deliti lepi dobinki. To šaljivo srečkanje privabilo je premnogo občinstva na „Mlakarjev“ vrt, kjer se je vršila veselica; še večjo privlačno silo pa je imela slavna kamniška mestna godba, ki je ves čas svrala v nalašč za to pripravljene lopici sredi Lukovice. Po končanem srečkanji začela je godba igrati poskočnice in naša čila dekleta in gasilci ter domači fantje spustili so se v živahen ples, ki se je završil pozno ponoči. Mej plesom pa je iz jasnih grl naše mladine donela lepa domača pesem. Take res domače in lepe zabave, kakor je bila ta večer pri „Mlakarji“, že dolgo nismo imeli. Ž njo se je prelepo proslavila, po domače, priprosto, a vendar tako pristrčno deset letnica brdskega gasilnega društva. Mi izrekamo ob tej priliki pristrčno željo, naj cvete to društvo in vspešno dela za svoj plemeniti namen; ob jednem pa mu tudi čestitamo, da uživa toliko simpatij in naklonjenosti ne le drugih bratskih društev, ki so prispela k desetletnici, temveč tudi mej domačim narodom, ki je tako pristrčno z društvom praznoval njegovo slavlje. Bog živi to društvo, Bog živi njegovega vrliga, neumornega načelnika, gosp. Svitoslava Mlakarja!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. avgusta

— (Vsedijaški sbod.) Zanimanje za ta shod je splošno, ne le mej dijaštvom, ampak tudi mej narodno inteligenco. Serenada bode danes ob 9. uri zvečer, po serenadi pa bode prijateljski sestanek na vrtu „Narodnega doma“. Današnjega in jutrišnjega zborovanja se lahko vsakdo udeleži, kdor se zanima za gibanje slovenskih visokošolcev. Za banket, h kateremu je istotako dovoljen ustovp vsem členom narodne inteligence, naj se udeležniki oglase danes po serenadi v „Nar. domu“. Kuvert stane 1 gl. Izleta v Kranj — (odhod iz Ljubljane v nedeljo opoludne) — se udeleži razen visokošolcev tudi mnogo narodnih rodbin ljubljanskih. Želeti je, da bi bila udeležba kar možno številna. V Kranju bodo izletniki slavnostno sprejeti, na Šmarjetni gori pa bo dobro preskrbljeno za jedi in pijačo tako, da ni dvoma, da se razvije vesela zabava

— („Sokol“) se zbere danes zvečer ob 8. uri v „Narodnem domu“, da se udeleži serenade

— („Glasbena Matica“) Opozarjamo na izredni občni zbor „Glasbene Matice“ jutri, 20. t. m., zvečer ob 8. uri v društvenih prostorih.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Odbor „Dol. Sokola“ v Novem mestu je sklenil, da na 10. in 11. septembra 1898. določeno slavnost 10-letnice „Dolenjskega Sokola“ za letos opusti, ker se je brat starosta nepričakovano odpovedal častnemu mestu in odboru radi kratkega časa do slavnosti ni več mogoče, sklicati občni zbor. — Odbor „Dol. Sokola“.

— (Cesarska slavnost v Krškem.) Slavnostna govora prevzela sta naša poslanca dvorni svetnik Šuklje in dr. Tavčar in sicer bode prvi govoril pri koncertu, drugi pa pred novo bolnico pri odkritju cesarjevega kipa. Popolna vojaška godba svirala bode tudi predvečer 27. t. m. in v nedeljo zjutraj budnico. Natančnejši vzpored sledi.

— (Žrtev volilnega hujskanja.) V Britofu pri Kranju umrl je radi opeklin v sredo ponoči županov sin Al. Zabret, to je tisti, o katerem je poročal „Slov. Narod“ z dne 16. t. m. Kaj pravite k temu tisti, ki ga imate na vesti?

— (Iz Borovnice) se nam piše: Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnjem „Narodno bralno društvo“ s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora veselico v korist Prešernovemu spomeniku. Veselica je imela velik uspeh in tudi obisk bi bil boljši, ko ne bi bila pretihta nevihta. Pevci so pod spretnim vodstvom g. Ant. Švigelja ubrano in krasno peli, da so zbrano občinstvo navdušili. Obče zanimanje pa so vzbujali seveda zopet naši tamburaši in temu se nihče ne čudi, kdor ve, koliko truda in zaprek je stalo, predno je bil osnovan tamburaški zbor, ki je danes do cela kos vsaki in naj si bode najtežji muzikališki nalogi. Ustanovitelji, vežbenik in dirigent tega zbora, g. Jos. Verbič, je pa tudi energičen, vztrajen mož. Tamburaši sami igrajo z velikim veseljem. Veselico je zaključil živahen ples, ki je trajal pozno v noč. Predsedniku bralnega društva, g. Fr. Paplerju, pa kličem: Priredite nam še dosti tacih veselic!

— (Ustanovna slavnost „Ikrijskega Sokola.“) Piše se nam: Srečno je in z velikim uspehom završena ustanovna slavnost idrijskega „Sokola“. Ta slavnost je v vsakem oziru slovenskemu Sokolstvu na čast, ob jednem pa dobro znamenje za bodočnost in dokaz pravega sokolskega dela. Vrlji Idričani so storili vse, da sprejmejo goste kot svoje brate, da proslavé dan ustanovne slavnosti kar možno sijajno. Sešlo se je pet društev; Ljubljanski, Gorenjski in Idrijski Sokol korporativno, Sokola iz Gorice in iz Prvačine pa sta se slavnosti udeležila po zastopnikih. Pri sprejemu ljubljanskega Sokola je jako lepo govorila gospica Lipajnetova Banketa se je udeležilo blizu 100 oseb. Izrečenih je bilo mnogo krepkih napitnic. Mej njimi se je povdarjal veseli napredek slovenskega sokolstva in razvoj slovenske telovadbe; nazdravilo se je narodnemu žensstvu idrijskemu in prečitalo burno pozdravljane došle brzojave. Pri javni telovadbi na travniku g. Grudna nastopilo je 50 telovadcev pri prostih vajah, četa „Gorenjskega Sokola“ izvajala je vaje s palicami, za tem so nastopile 4 vrste na dveh drogih, na bradlji in na konju ter ljubljanska četa v skupini. Telovadba sama na sebi je bila strogo sokolska, izvedba vaj točna, disciplina in red vzgledna, pravo delo Sokolsko. Mnogobrojno navzoče občinstvo je jako živahno izražalo telovadcev svoje priznanje. Godba je izvrstno svirala. Po telovadbi so idrijski pevci vrlo prepevali. Ljudstva je bilo silno mnogo, od blizu od daleč. — „Idrijski Sokol“ je krepak, v njega telovadskih vrstah veje zdravi Sokolski duh, za to mu je uspešna bodočnost gotova. Oam pa, ki so imeli toliko truda z ustanovitvijo Sokola s prireditvijo slavnosti, naj bo v zadoščanje zavest, da so le še bolj utrdili naroden značaj svojega mesta, da nikdo ne prepodi iz prijazne Idrije Sokola, ki skrbno čuva slovensko zemljo pod geslom: V mislih domovino, v srcu pogum, v rokah moč. S.

— (Umrl) je v Trstu slovenski delavec Ivan Gulin, bivši somišljenik in sodruknik rajnega Dolinarja, kateri si je pridobil mnogo zaslug za probujo tržaških Slovencev. Laska mu zemljica!

— („Stimmen aus Bosnien“) Organ für Politik, Volkswirtschaft und Literatur je naslov novemu, spretno urejevanemu in v slovenskem duhu pisanemu tedniku, katerega izdaja v Sarajevu naš rojak g. Fr. Selak. Priporočamo ta list vsem, ki se zanimajo za bosanske razmere. List velja do konca leta 2 gl. ki naj se pošljeta tiskarni Spindler & Löschner v Sarajevu.

* (Skladatelj operete „Vogelhändler.“) dvorni svetnik dr. Karel Zeller je na Dunaju v sredo zvečer po dolgotrajni boleznii umrl. Zeller je bil jeden najbolj priljubljenih skladateljev na Dunju in nekatere njegove opere so se razširile po vsem svetu. Zadoja leta je bil Zeller zapleten v umazano afero, ki mu je zagrenila že itak tužno življenje. Bil je namreč hrom.

* (Zopet deček junak) Dae 4. t. m. sta se šla dva vojaka iz Trebinja kopat v Trebisnico. V vodi je jednemu izpodneslo nogo da je padel ter se začel daviti. Tovarš mu je priskočil na pomoč, toda utapljajoči ga je potegnili za seboj, in oba bi se bila utopila. Tedaj pa je prihitel na pomoč 12-letni deček Ahmed Baraković, ki je oblečen skočil v vodo ter je rešil družega vojaka. Prvi pa je bil že mrtev.

Književnost.

Zlati jubilej preljubega cesarja Franca Jožefa I. Vsebinsko te jako zanimivo pisane knjige, katero je sestavil po najboljših virih velezaslužni narodni učitelj in pisatelj Jakob Dimnik, urednik „Učiteljskega Tovariša“, smo že prinesli. Danes omenjamo le, da so priložene in vtisnjene slike zares lepe in umetniško dovršene ter da stane ta elegantna, na finem papirju tiskana knjižica le 30 kr. (s pošto 5 kr več) Šolskim vodstvom in vsem ljubiteljem mladine jo znova prav topla priporočamo. Naroča se pri Jan. Giontiniju v Ljubljani.

Telefonična in brzajavna poročila.

Lvov 19. avgusta. V Jaroslavu so zaprli bivšega avstrijskega častnika Aleksandra Muhra pl. Marchfeldskega. Pri njem so našli mnogo s svinčnikom izvršenih načrtov utrjenih mest v Galiciji. Muhr je sedaj ruski državljani. Bival je nekaj časa pri svoji materi, učiteljici na Dunaju, ter je bil sedaj na poti v Peterburg.

Rim 19. avgusta. Zdravnik papežev izjavlja, da papež ni bolan, ter da se dajejo še vedno navadne avdijence.

Florence 19. avgusta. Slavni p. Martini je šel v Rim, kjer je imel dolgotrajno sejo z Leonom XIII. baje radi bodočega conclave.

London 19. avgusta. Iz Washingtona se poroča, da hočejo naročiti Zjed. države še 15 vojnih ladij, ki bodo z doslej novonarejenimi stale 50 milijonov dolarjev.

Kolonija 19. avgusta. „Kölnische Ztg.“ poroča, da ni res, da bi bila Nemčija ugovar-

jala Ameriki, ki hoče napraviti na Ssmoi po-
stajo za prerog.

Washington 19. avgusta. 5. infante-
rijski polk je odšel v Santiago, ker se je bati
nemirov.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pogo, lišaje
in mozolčke (spuščajte). — Popolnoma neškodljivo.

1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—25)

— Jedina zaloga —

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka

Ljubljana, poleg mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Andreja
Majetiča posestvo v Grivacu, cenjeno 1188 in 3 gld. in
Matija Finka posestvo v Maligori, cenjeno 1013 gld. 15 kr.,
oba dne 24. avgusta v Kočevji.

Jerneja Mačka zemljišča v Čevcah, cenjena 1795 gld.
in 30 gld., dne 27. avgusta v Logatcu.

Matije Gregorčiča in Marije Turk zemljišče v
Selu, cenjeno 380 gld., dne 27. avgusta v Žužemberku.

Zemljišča vlož. št. 42 in 104 kat. obč. Vesce, ce-
njena 3509 gld., 395 gld. in 316 gld., dne 31. avgusta v
Kamniku.

Jožefa in Magdalene Kraker posestvo v Cvišlarjih,
cenjeno 1925 gld., dne 31. avgusta v Kočevji.

Posestvo vlož. št. 206 in 216 kat. obč. Poljane,
cenjeno 55 gld., dne 31. avgusta v Novem mestu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. avgusta: Stanko Pagon, mizarjev sin, 4 me-
sece, Stari trg št. 5, sušica. — Mihael Haselmayer, prisiljenec,
21 let, Rimska cesta št. 7, se je obesil.

Dne 17. avgusta: Jožef Tomazin, paznik, 53 let,
Žabjak št. 7, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 11. avgusta: Karol Jeločnik, krojačev sin,
2 leti, božjast.

Dne 15. avgusta: Jožef Hönigman, gostač, 64 let,
črevesni katar. — Jakob Nagode, krojač, 92 let, pljučnica.
— Anton Mohar, delavec, 43 let, jetika.

Dne 16. avgusta: Ivan Kozina, črevljar, 36 let,
malokrvnost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Avgust	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
18.	9. zvečer	738,1	20,1	sl. jug	jasno	
19.	7. zjutraj	739,2	15,0	brezvetr.	megla	0,0
	2. popol.	738,8	28,1	sr. vzhod	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 20,4°, za 1,8° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 19. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta	121 " 60 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 65 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 60 "
Avstro-ogerske bančne delnice	908 " — "
Kreditne delnice	360 " — "
London vista	120 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 80 "
20 mark	11 " 74 "
30 frankov	9 " 54 "
Italijanski bankovci	44 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 83 "

Dne 18. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	192 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155 " 75 "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	26 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	203 " 25 "
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	516 " — "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2 "

Trgovskega pomočnika

vzprejme takoj (1255—2)

Valentin Lapajne

trgovec s špicerijo, drobnino in železino v Idriji.

— Kupim —

lepe divje kostanje

za presaditi, v Kranj postavljene. Debelost in ceno
na J. Ev. Stre-a v Kranju. (1259)

Več dobro ohranjenih

vinskih sodov

600—700 litrov vsebine kupi (1258—1)

Fran Kočevar na Vrhniki.

L. User-jev obliž za turiste.

Priznano najboljšo sredstvo

proti kurjim ošesom, žuljem i. t. d.

Glavna zaloga: (2—33)

L. Schwenk-ova lekarna, Dunaj-Meidling.

Zahtevajte **LUSER-jev** obliž

za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

V Ljubljani: M. Mardetschläger, J. Mayr,
G. Piccoli. — V Kranju: K. Šavnik.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solne grad,
čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane,
Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten
na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v
Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine
vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-
Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. po-
poldne v Lesce-Bled. — **Praga v Novo mesto iz v Ko-
čevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v
Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega,
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min.
zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja,
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska,
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.
Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz
Lesce-Bleda. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.**
Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljub-
ljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod
v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. ur 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih. (1044—37)

1400 litrov

izvrstnega belega vina

(Riesling) prodasta

Kavčič & Lilleg v Ljubljani

Prešernove ulice. (1252—2)

Izgubil se je

rujavo in belo pisan lovski pes z znakom
št. 284, srednje velikosti, slušajoč na ime
„Páris“. — Odda naj se proti darilu na
Rimski cesti št. 13. (1257—2)

Zarezano strešno opeko

(Strangfalz-Dachziegel)

prešano opeko za zid
navadno opeko za zid

ponujata

po izdatno znižanih cenah (467—22)

Knez & Supančič

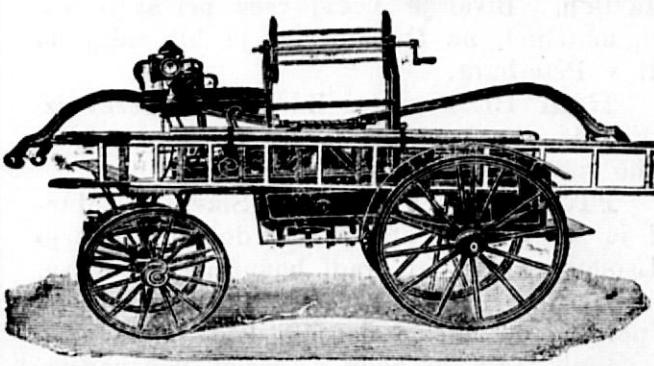
tovarna za opeko v Ljubljani.

Brizgalnice

s patentom
proti zmrzlini
priporoča tvrdka

R. A. Smekal
v Čechu,

katere izključno sama izde-
luje. Te brizgalnice s
patentom proti zmrz-
lini v najhujši zimi ne
premrzejo. Dalje pri-
poroča cevi, pasove, če-
lade, kmetijske stroje
itd. itd. (20822)

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Štajerska deželna slatina

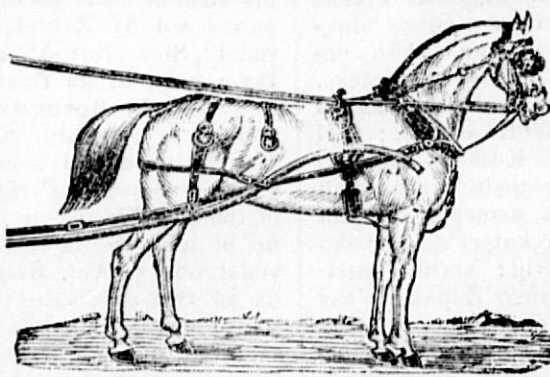
Tempeljski vrelec

in Styria-vrelec.

Vedno sveža, najpopolnejša napojitev v novozgr-
jenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vrelca.

Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogatcu-Slatina, v vseh trgovinah z mi-
neralnimi vodami, v renomiranih špicerijskih in drogerijskih prodajalnah
(888—20) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.

Prva največja kranjska tvrdka.

Fran
Primožič
jermenar in sedlar
Ljubljana
Sv. Petra cesta 34.

Priporoča se slavnemu občinstvu za izdelovanje jermenarskih in se-
dlarskih proizvodov, katere ukusno, trpežno in ceno izdeluje.

Ravno tam velika zaloga različnih kouskih oprem in sedlov,
popolne jezdske opreme i. t. d.

Izdelovanje jermen za stroje in mlino. — Vse poprave se dobro
in po ceni izvršujejo. (1057—10)

Zunanja naročila se vestno in točno izvršujejo.